

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Vlas Elena* în numele inculpatului *Levșin Victor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Levșin Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX, anterior condamnat prin XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal

Termenii de examinare:

prima instanță: 16.08.2021-28.02.2022;

instanța de apel: 17.03.2022-19.05.2022;

instanța de recurs ordinar: 02.08.2022 – 16.11.2022.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursul ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 februarie 2022, *Levșin Victor* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și în baza acestei Legi, a fost condamnat la **6** (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la *Levșin Victor* în beneficiul *Statului*, cheltuieli de judecată în sumă de **1 680** lei.

S-a soluționat soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Levșin Victor, urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, dintr-un loc nestabil la moment de către organul de urmărire penală, în timp nestabil, ilegal a procurat analog a drogurilor sau a analogilor acestora în cantitate nestabilă, pe care ilegal o păstra fără scop de înstrăinare, pentru uz personal la sine, iar la 12.05.2020, aproximativ la orele 18:30- 19:00, aflându-se în apropierea imobilului amplasat pe str. XXXXX, din mun. Bălți, a fost aruncată de către acesta la pământ. În scopul evitării răspunderii penale de către *Levșin Victor* pentru păstrarea drogurilor, și în procesul cercetării la fața locului, angajații de poliție au depistat și au ridicat acest pachet polimeric în care se afla masa vegetală uscată mărunțită de culoare galben-verzuie.

Conform Raportului de constatare nr. 34/12/2-R-434 din 26.05.2020, masa vegetală uscată mărunțită de culoare galben-verzuie, prezentată la examinare, conține substanța - MDMA(N)-2201 în cantitatea 0,187 g., adică în proporții mari.

Astfel, acțiunile lui *Levșin Victor*, au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi – *”procurarea, păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșită în proporții mari și fără scop de instrăinare”*.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel avocatul *Vlas Elena* în numele inculpatului *Levșin Victor* prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a susținut că, nu este de acord cu sentința pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.

La fel, a invocat că, prima instanță a examinat cauza penală în lipsa inculpatului *Levșin Victor*, astfel fiindu-i încălcat dreptul la apărare, de a prezenta probe, de a se expune în privința cheltuielilor de judecată, de a-și expune poziția față de învinuirea înaintată.

A menționat că, în prezenta cauză nu sunt suficiente probe care pot sta la baza sentinței de condamnare.

A considerat că, cauza penală, urmează a fi rejudecată cu participarea nemijlocită a inculpatului *Levșin Victor*, în vederea respectării drepturilor acestuia la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2022, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, este solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor și care au stat la baza sentinței de condamnare.

La caz, instanța de apel a menționat că, afirmațiile avocatului *Elena Vlas* privind insuficiența probelor ce ar permite adoptarea unei sentințe de condamnare în privința lui *Levșin Victor* nu și-au găsit confirmare și urmează a fi respinse.

Instanța de apel nu a avut temei de a interveni în sentință, nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului *Levșin Victor*, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, inculpatului aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

La fel, instanța de apel a notat că, prima instanță a respectat prevederile art. art. 96, 385 alin. (1); 394 alin. (1) - (2) Cod de procedură penală.

Mai mult, prima instanță a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea acestuia, și anume că, acesta anterior a fost în conflict cu legea penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executare, de unde a constatat că nu a tras concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni, ceea ce indică că pedeapsa stabilită anterior nu și-a atins scopul, ultimul fiind predispus să comită noi infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că, anume pedeapsa cu închisoarea este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul, în contextul

gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalității inculpatului.

Astfel, pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea avocatului *Vlas Elena* privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, or, la caz nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă aplicarea unei astfel de pedepse.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul *Vlas Elena* în numele inculpatului *Levșin Victor*, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, însă fără a se axa pe motivarea acestora, solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În argumentarea recursului ordinar, avocatul a invocat că, nu este de acord cu decizia pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece nu s-a luat în considerare motivele invocate de partea apărării, și anume că la inculpatul s-a căut sincer, având antecedentele penale stinse.

La fel, a menționat că instanța de apel, la judecarea cauzei nu a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 Cod de procedură penală.

Consideră că, nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoarea, corectarea și reeducarea acestuia fiind posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i-se astfel o pedeapsă, neprivativă de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Crijanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/ sau material.*

Lecturând conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, alegațiile recurentului nu se referă la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, doar la dezacordul acestuia cu stabilirea de către instanțele de fond a unei pedepse prea aspre inculpatului, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, motivare ce se încadrează în temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând argumentele recursului în raport cu soluția instanței de apel, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate.

Potrivit art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La circumstanțele speței, Colegiul penal reține că, prin sentință, inculpatului Levșin Victor, urmare probelor administrate în ședință de judecată, a fost stabilită o încadrare juridică corespunzătoare în baza probelor administrate, prin care s-a confirmat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Levșin Victor, Colegiul penal notează că, instanța de apel corect a constatat că, prima instanță, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de comportamentul acestuia față de desfășurarea procesului penal.

La caz, Colegiul penal constată că, prin sentință și menținută de către instanța de apel, inculpatului Levșin Victor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă de 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens, se constată că instanțele de fond corect au stabilit forma și mărimea pedepsei cu închisoare inculpatului, acestea încadrându-se în limitele sancțiunii penale prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, nu pot fi reținute argumentele avocatului precum că, la caz, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, fără a se lua în calcul aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, la stabilirea pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, de personalitatea inculpatului Levșin Victor, care anterior a fost condamnat prin: sentința *Judecătoriei Botanica* din 19.01.2012, în baza art. 187 alin. (2) Cod penal - **3** ani închisoare; decizia *Curții de Apel Chișinău* din 28.03.2012, în baza art. 187 alin. (2) Cod penal - **3** ani închisoare,

cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - **3** ani; sentința *Judecătorei Bălți* din 10.12.2012, în baza art. 42, 187 alin.(2), lit. b), e), f) Cod penal – **3** ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - **3** ani; decizia *Curții de Apel Bălți* din 09.10.2013, în baza art. art. 84 alin. (4), 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal - **5** ani și **6** luni închisoare.

Circumstanțele respective denotă clar că, pedepsele stabilite anterior inculpatului, nu au atins scopul Legii penale, nu au convins inculpatul să renunțe la comiterea infracțiunilor, nefăcând concluzii necesare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, inclusiv și privarea de libertate și din nou a comis o infracțiune.

La caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, or, pedeapsa cu închisoarea este unicul mijloc de reeducare.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea **poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.*

Colegiul penal conchide că, la stabilirea unei pedepse cu închisoarea, instanțele de judecată, nu sunt obligate să aplice prevederile art. 90 Cod penal, or, normele ce vizează suspendarea condiționată a executării pedepsei, se aplică doar dacă instanța a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, aceasta fiind determinată doar la latitudinea instanței de judecată, care o dată cu înfăptuirea actului de justiție este obligată să judece cauza independent, conform Legii și propriei convingeri, bazate pe probele cercetate în ședință de judecată.

În context, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Colegiul penal, va face trimitere și la prevederile pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptei comise.

În acest context, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Vlas Elena* în numele inculpatului Levșin Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Levșin Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena